

T-report První pomoc od ZDRSEM.

3. ledna 2022

Na t-exkurzi o první pomoci jsem se přihlásil, nejspíš očekávatelně, z praktických důvodů. Schopnost podat dobrou první pomoc považuji za nesmírně důležitou; je hloupé, že se tomuto tématu víc nevěnují třeba školní osnovy, dalo by se tím zachránit mnoho životů.

Program byl svou délkou náročný, za což jsem ale spíše rád, aspoň měla návštěva kursu větší smysl. Bohužel jsem příliš velké jistoty, že dovedu podat v případě potřeby správně první pomoc, nenabyl, je to však tím, že jsem si při kurzu uvědomil, co všechno o první pomoci ještě nevím nebo nemám nacvičené. Na druhou stranu, věřím, že ve skutečné situaci, kdy se setkám s některou z nacvičovaných situací, budu mít nyní jistotu naopak nesrovnatelně větší, než bych měl, kdybych o první pomoci jen četl nebo poslouchal a nevyzkoušel si ji.

Myslím, že přístup výuky „zážitkem“ je nesmírně přínosný, jen z teoretického vysvětlování bych se kupříkladu nikdy neodvážil zaklánět hlavu neregulujícího člověka pro zprůchodnění dýchacích cest tolik, kolik je nutné. Přiznám se, že jsem čekal i intenzivnější „zážitky“, jenže ono jich více při daném počtu účastníků nejspíš ani poskytnout nešlo. Při trénincích i s efekty, umělou krví a podobně, se navíc koneckonců ke slovu nestihnou dostat všichni a bez dostatečné iniciativy člověk zůstane stranou. To na druhou stranu nejspíš velmi dobře představuje skutečné situace. Musím ovšem ocenit propracovanost jejich provedení, krev dokázala skutečně téct, lektori hráli bolest nebo zmatení velmi dobře. Velmi mi vyhovovalo seznámení účastníků takříkajíc s „pravidly hry“, které nám umožnilo do hraných situací komfortně vstupovat a vystupovat z nich, bez něj by situace nikdo nehrál tak důsledně, jak je potřeba.

Tým Zdrsemu na mne působil dojmem velmi přátelským, zároveň však velmi jistým a profesionálním. Organizace akce byla pevná, přesná, zkrátka profesionální, nemám k ní výtky. Prostředí nové pohodlné budovy JCMM mi taktéž vyhovovalo.